

prof. zw. dr hab. Bogusław Skowronek
Instytut Filologii Polskiej
Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej
w Krakowie

OPINIA

**o dorobku naukowym oraz działalności dydaktycznej i organizacyjnej
dr hab. Jolanty Nocoń
w związku z postępowaniem o nadanie Jej tytułu profesora nauk humanistycznych**

Sylwetka Kandydatki

Dr hab. Jolanta Nocoń jest absolwentką polonistyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. Magisterium obroniła w 1983 roku. Z tą uczelnią (obecnie Uniwersytetem Opolskim) jest związana od samego początku pracy akademickiej, którą rozpoczęła w 1988 roku. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa uzyskała w 1996 roku na podstawie rozprawy *Podręczniki do nauki o języku w aspekcie dydaktycznym i językowym*, napisanej pod kierunkiem prof. Stanisława Gajdy. Podstawą nadania w 2009 roku przez Radę Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego stopnia doktora habilitowanego (obok oceny wcześniejszego dorobku) była książka *Podręcznik szkolny w dyskursie dydaktycznym – tradycja i zmiana* (Opole 2009). Warto nadmienić, iż monografia ta otrzymała nagrodę naukową w dziedzinie językoznawstwa Polskiej Akademii Nauk. Obecnie, w staraniach o uzyskanie tytułu profesora nauk humanistycznych, wedle wskazania Kandydatki, najważniejszym Jej osiągnięciem naukowym jest autorska monografia *Lingwodydaktyka na progu XXI wieku. Konteksty – koncepcje – dylematy* (Opole 2018, ss. 180).

Działalność naukowa Kandydatki oraz ocena osiągnięcia naukowego, będącego podstawą ubiegania się o Tytuł

Dr hab. Jolanta Nocoń posiada pokaźny liczbowo i znaczący merytorycznie dorobek publikacyjny, na który składają się: 3 monografie autorskie (*Polecenia i pytania w podręcznikach do nauki o języku*, Opole 1997; *Podręcznik szkolny w dyskursie dydaktycznym – tradycja i zmiana*, Opole 2009; *Lingwodydaktyka na progu XXI wieku. Konteksty –*

konceptje – dylematy, Opole 2018), 73 oryginalne prace naukowe w czasopismach naukowych i monografiach wieloautorskich oraz 7 redakcji tomów zbiorowych. Warto zaznaczyć, iż Autorka publikuje w prestiżowych (wysoko punktowanych) czasopismach i seriach wydawniczych, jak np. „Język a Edukacja”, „Stylistyka”, „Z Teorii i Praktyki Dydaktycznej Języka Polskiego”, „Lingwistyka Stosowana”, „Język Polski”, „Studia Pragmalingwistyczne”, „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia ad Didacticam Litterarum Poloniarum et Linguae Polonae Pertinentia”. Szczególnie chcę podkreślić stworzenie i współredagowanie przez Kandydatkę serii wydawniczej „Język a Edukacja”. To istotne osiągnięcie naukowe i nader ważna inicjatywa, jednocząca językoznawców i dydaktyków we wspólnej wizji edukacyjnej. Jej efektem jest już 6 tomów (kolejny tom został już złożony w wydawnictwie). Seria ta stanowi ważne forum wymiany doświadczeń badaczy zajmujących się problematyką kształcenia językowo-komunikacyjnego, jest miejscem spotkań różnych perspektyw naukowego oglądu relacji „język a edukacja”. Cykl ten łączy najnowsze zdobycze lingwistyki z dojrzałą refleksją metodyczną, i co najważniejsze - jest bardzo dobrze rozpoznawalny w ośrodkach akademickich całej Polski.

Ważnym aspektem działalności naukowej - w myśl obowiązujących przepisów niezwykle istotnym w staraniach o godność profesorską - jest kierowanie zespołami badawczymi, realizującymi projekty krajowe i zagraniczne. I na tym polu dokonania Kandydatki są znaczące. Dość wspomnieć, iż była Ona w latach 2010 – 2013 Kierowniczką przełomowego dla współczesnej polskiej lingwistyki projektu „Style współczesnego języka polskiego” oraz m.in. grantów: „Dydaktyka literatury i języka polskiego w gimnazjum w świetle nowej podstawy, region II”, „Diagnoza przedmaturalna z języka polskiego” (na zlecenie Instytutu Badań Edukacyjnych) oraz „Badania nad komunikatywnością i funkcjami podręczników kształcenia językowego w zreformowanej szkole”. Wszystkie te granty owocowały ważnymi naukowymi publikacjami. Innym przejawem wysokiej oceny pozycji naukowej dr hab. Jolanty Nocoń jest fakt pełnienia przez nią funkcji członka komitetów redakcyjnych i rad naukowych czasopism: „Stylistyka”, „Polonistyka. Inspiracje”, „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia ad Didacticam Litterarum Poloniarum et Linguae Polonae Pertinentia” oraz wielokrotne przewodniczenie komitetom organizacyjnym ogólnopolskich konferencji naukowych.

Na wysoką ocenę zasługuje również aktywność konferencyjna Kandydatki. Wygłosiła Ona 56 referatów naukowych na ogólnopolskich i międzynarodowych (m.in. w Pradze, Petersburgu, Moskwie) konferencjach (po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego było to 28 wystąpień). To dzięki takim właśnie wystąpieniom - nie wspominając o panelowych

dyskusjach eksperckich - dr hab. Jolanta Nocoń jest tak dobrze rozpoznawalna naukowo w środowisku polonistycznym, szczególnie dydaktycznym. Aktywność naukowa opolskiej Badaczki nie ogranicza się jednak wyłącznie do obszaru naszego kraju. Z uznaniem trzeba zauważyć Jej aktywność międzynarodową. Oprócz wspomnianych zagranicznych wystąpień konferencyjnych, dr hab. Jolanta Nocoń brała udział w stażach poza granicami Polski (Uniwersytet Masaryka w Brnie), zespołach badawczych (Uniwersytet Karola w Pradze), a od 2018 roku aktywnie działa w Komisji Stylistycznej Międzynarodowego Komitetu Słowistów.

Powyższy, czysto liczbowy, opis dorobku naukowego Kandydatki do Tytułu byłby jednak opisem dość powierzchownym, nieuwzględniającym merytorycznej wartości publikacji. Dlatego przejdę obecnie do skrótowego omówienia i oceny najważniejszych pól badawczych w bogatym dorobku dr hab. Jolanty Nocoń. Zainteresowania naukowe opolskiej Badaczki koncentrują się przede wszystkim wokół dwóch obszarów badawczych: stylistyki tekstu i dyskursu oraz lingwodydaktyki, czyli edukacji językowo-komunikacyjnej. Jeśli chodzi o pierwszy obszar, w jego centrum lokują się szeroko prowadzone rozważania na temat podręcznika szkolnego oraz dyskursu edukacyjnego. W swych pracach naukowych, także pod postacią grantów, a szczególnie w monografiach *Polecenia i pytania w podręcznikach do nauki o języku* (Opole 1997) i *Podręcznik szkolny w dyskursie dydaktycznym – tradycja i zmiana* (Opole 2009) poddała Ona dogłębnym analizom podręcznik w wymiarach gatunkowym, tekstowym i stylowym. Opracowała autorską typologię zadań dydaktycznych stosowanych w uczeniu o języku ze względu na ich funkcje w procesie edukacyjnym. Opisała modele dialogowości oraz przemiany wzorca gatunkowego i tekstowego podręczników szkolnych, omówiła również uwarunkowania i kontekst zaobserwowanych tendencji oraz możliwe konsekwencje edukacyjne. To tylko niektóre, wybrane zjawiska analizowane przez dr hab. Jolantę Nocoń (jeśli chodzi o podręczniki szkolne). Nie będzie przesadą stwierdzenie, że Opolska Językoznawczyni jest na rodzimym gruncie jedną z najwybitniejszych (jeśli nie najwybitniejszą) Badaczką zajmującą się problematyką przemian wzorca gatunkowego podręcznika szkolnego. Naukową rangę Jej prac poświadczają również zagraniczne publikacje (w Serbii i Czechach), w których przedstawiła wyniki swych badań na ten temat.

Dyskurs edukacyjny to kolejne pole dociekań Kandydatki, które zaowocowało równie dogłębnymi i wszechstronnymi publikacjami naukowymi. Dr hab. Jolanta Nocoń w swych pracach podjęła oto próbę zdefiniowania dyskursu edukacyjnego i opisanie go, jako swoistej, szeroko uwarunkowanej kontekstualnie praktyki społecznej. Nakreśliła też ramy i obszary badań nad tą kategorią oraz omówiła szczegółowe zagadnienia tego dyskursu, np. kategorię

autora tekstu i autora w tekście dydaktycznym, strategii temporalizacji i ich funkcje stylistyczne, styl dydaktyczny i styl dyskursu dydaktycznego, styl lekcyjny, wreszcie dyskurs edukacyjny w Internecie. Jej autorskie ujęcie dyskursu edukacyjnego opiera się na założeniu istnienia specyficznej relacji nadawczo-odbiorczej między nauczycielem a uczniem oraz na tym, że trudno zdefiniować uniwersalny dyskurs edukacyjny, a istnieje raczej grupa dyskursów zorientowanych na edukację w różnych przestrzeniach uniwersum mowy, także np. medialnej czy religijnej, a nie tylko szkolnej czy akademickiej. Podsumowaniem zainteresowań badawczych dyskursem edukacyjnym oraz stylem dydaktycznym było kierowanie przez Kandydatkę zespołem grantowym „Style współczesnego języka polskiego”, którego efektem stała się monografia wieloautorska *Style współczesnej polszczyzny. Przewodnik po stylistyce polskiej* (Kraków 2013). Dr hab. Jolanta Nocoń była autorką rozdziału poświęconego badaniom nad dyskursem dydaktycznym i jego stylem. Chcę mocno podkreślić, iż zaprezentowane przez opolską Badaczkę ujęcie jest pierwszym i jak dotąd jedynym tego typu opracowaniem w polskiej lingwistyce. Jest to dokonanie wybitne, godne profesora nauk humanistycznych.

Jak już zaznaczyłem wcześniej, drugim głównym obszarem naukowych dociekań dr hab. Jolanty Nocoń jest lingwistyka stosowana w zakresie lingwodydaktyki (kształcenia językowo-komunikacyjnego). Problematyka ta została szeroko i nadzwyczaj kompetentnie omówiona w szeregu artykułów w czasopismach i rozdziałach w pracach zbiorowych. Szczególnie zajmuje ją kształcenie kompetencji tekstotwórczych, rozwijanie świadomości językowej (w aspektach: gramatycznym, leksykalnym, komunikacyjnym i tekstowym), modele organizacji procesu kształcenia językowo-komunikacyjnego oraz badanie efektywności tego kształcenia. Omawiane tu prace dowodzą niebywałej wiedzy, kompetencji i doświadczenia ich Autorki. Ma Ona doskonałą wiedzę na ten temat, Jej wywody są zawsze erudycyjne, pogłębione i wyraziste w prezentowaniu własnej wizji. Można powiedzieć, że mamy do czynienia z dokonaniem niekwestionowanego Autorytetu w omawianej dziedzinie. Chcę jednak zaznaczyć, że nigdy w swych poglądach opolska Językoznawczyni nie jest zbyt arbitralna. Ma bowiem pełną świadomość ciągłego konfliktu w polskiej dydaktyce między strukturalistyczną „tradycją” a komunikacyjną, podmiotocentryczną, tekstocentryczną i funkcjonalną „nowoczesnością”. Dlatego też z dużą dojrzałością doświadczonej metodyczki i znawczyni problematyki języka zajmuje zawsze wyważone stanowisko, choć nie stroni od prezentacji własnych, autorskich ujęć. Bardzo ważny jest fakt, iż Kandydatka zawsze dokonuje swych analiz, uwzględniając zarówno perspektywę ucznia i jego potrzeby komunikacyjne (wynikające choćby ze zmian społeczno-cywilizacyjnych), jak i z

perspektywy nauczyciela oraz możliwości, jakie stwarzają nowe paradygmaty językoznawcze i metodyczne.

Jako osiągnięcie naukowe w postępowaniu profesorskim dr hab. Jolanta Nocoń wskazała monografię *Lingwodydaktyka na progu XXI wieku. Konteksty – koncepcje – dylematy* (Opole 2018). Jest to w mej opinii praca bardzo dobra: dojrzała, przemyślana, precyzyjnie skomponowana, spójna koncepcyjnie, erudycyjna, wyrazista metodologicznie, świetnie napisana, i co bardzo istotne – niezwykle ważna dla polskiej edukacji. Mamy do czynienia z dysertacją naukową, nie tylko spełniającą wszystkie najlepsze cechy rozpraw akademickich, ale równocześnie z monografią, która w pełni wpisuje się w model tzw. „książek profesorskich”. Pozytywnie zwraca uwagę jasny układ rozprawy: część pierwsza to omówienie kontekstów i uwarunkowań współczesnej lingwodydaktyki, część druga stanowi przedstawienie koncepcji i podejść lingwodydaktycznych na przełomie XX i XXI wieku, zaś część trzecia to prezentacja dylematów i wyzwań stojących przed lingwodydaktyką XXI wieku. Autorka z jednej strony postawiła zatem bardzo przekonującą diagnozę obecnych potrzeb edukacyjnych na tle współczesnych przemian kulturowo-cywilizacyjnych, rozwoju badań lingwistycznych, polityki edukacyjnej państwa, kolejnych reform programowych, z drugiej, bardzo udaną próbę syntetycznego opisu różnych koncepcji i podejść dydaktycznych obecnych w myśleniu o zadaniach i sposobach nowoczesnego kształcenia językowego, z trzeciej zaś spektrum obecnych wyzwań edukacyjnych, do których musi odnieść się szkolna polonistyka. Nie ukrywam, iż jako recenzent znajduję się w komfortowej sytuacji, ponieważ jasno wyrażony cel opiniowanej rozprawy (przedstawienie takiej wizji edukacji językowo-komunikacyjnej, która w zmieniającej się sytuacji kulturowej wyposażałaby nowe pokolenie uczniów w tradycyjne wzorce werbalnego komunikowania się i wiedzę metajęzykową oraz przygotowywała do funkcjonowania w świecie komunikacji XXI wieku), jej całościowy charakter, otwarcie na zewnętrzne konteksty kulturowe, przedstawiona wizja kształcenia oraz sposób prowadzenia wywodu w pełni spełniają moje oczekiwania. Akceptuję też wyrażone w rozprawie przekonanie o konieczności przededefiniowania tradycyjnego szkolnego pojmowania kompetencji komunikacyjnej i powiązanych z nią zadań edukacyjnych i rozszerzenie jej o nową kompetencję komunikacyjną, niezbędną do komunikowania się w mediach i poprzez media.

Pragnę jednak szczególnie zwrócić uwagę na szerokie zaplecze teoretyczne dydaktycznych tez opolskiej Badaczki. Nie mówię tu tylko o doskonałej znajomości zasad pedagogiki i koncepcji metodycznych, ale również o wiedzy językoznawczej i kulturowej. Autorka z niezwykłą biegłością porusza się w obrębie najnowszych teorii zarówno

lingwistyki, jak i pedagogiki oraz metodyki nauczania. Z kart omawianej książki wyłania się Badaczka konsekwentna, pełna pasji i przekonania do swych idei, ale też bardzo pokorna. Pokorna nie tylko wobec ogromu i skomplikowania zjawisk obecnej kultury i współczesnego języka, ale także wobec szkoły i ucznia - daleka od idealizmu, metodycznej czy metodologicznej ortodoksji, wyrazista i zdyscyplinowana; daleka od pryncypialności, protekcjonalizmu, czy mentorstwa, mocna siłą swych argumentów, ale też daleka od łatwego wartościowania porozumiewania się uczniów, szkoły oraz współczesnego świata z jego formami i sposobami komunikacji językowej.

Podsumowując tę część recenzji zdecydowanie pragnę stwierdzić, iż dorobek naukowy dr hab. Jolanty Nocoń jest bogaty oraz merytorycznie dojrzały, równocześnie spójny myślowo i konsekwentny metodologicznie. Wszystkie oceniane teksty są niezwykle wartościowe poznawczo. Publikacje te charakteryzuje intelektualny porządek, rygor myśli i stylu. Zwraca uwagę jasna kompozycja tekstów, zawsze uporządkowany wywód, wreszcie dobrze umotywowane wnioski. Podejmowane przez Badaczkę zagadnienia sytuują się w centrum istotnych problemów zarówno dydaktycznych, jak i językoznawczych. Na podkreślenie zasługują: erudycja, doskonała znajomość naukowych paradygmatów językoznawczych i edukacyjnych, rzetelność, dokładność analityczna, szacunek dla ucznia i jego języka, brak dogmatyzmu oraz duża świadomość realiów edukacyjnych i zewnętrznych kontekstów. I jeszcze na jeden aspekt chcę zwrócić uwagę: na język omawianych tu tekstów. Kandydatka posługuje się zawsze piękną, nienaganną polszczyzną. Wszystkie oceniane artykuły i książki odznaczają się doskonałą kompozycją, logiką wyvodu, elegancją frazy i klarownością naukowego stylu.

Działalność dydaktyczna Kandydatki

Dr hab. Jolanta Nocoń ma ogromne doświadczenie dydaktyczne, obejmujące praktycznie wszystkie etapy kształcenia. Po studiach uczyła języka polskiego w zbiorczej szkole gminnej, dwóch szkołach podstawowych oraz prowadziła zajęcia w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Opolu (w Sekcji Diagnostyki Pedagogicznej). Dopiero po tych ważnych, można rzec - formacyjnych doświadczeniach, rozpoczęła pracę naukowo-dydaktyczną w Uniwersytecie Opolskim (najpierw z Zakładzie Technologii Kształcenia, a następnie w Instytucie Filologii Polskiej). Warto również wspomnieć, iż Kandydatka ciągle rozwijała swe kompetencje: w 1999 roku ukończyła studia podyplomowe „Współczesna dydaktyka z elementami pomiaru dydaktycznego”. Podkreślam te fakty, bo Kandydatka

stanowi wzorcowy przykład Badaczki, która w praktyce doskonale poznała uwarunkowania, nie tylko metodyczne, ale też społeczno-kulturowe i cywilizacyjne, towarzyszące procesom szkolnego rozwijania sprawności zarówno językowej, jak i komunikacyjnej. Dr hab. Jolanta Nocoń to nie teoretyczka kształcenia – to prawdziwa znawczyni zagadnień, którymi się zajmuje, zarówno w aspekcie teoretycznym, jak i praktycznym. Świadczy również o tym fakt ścisłej współpracy ze szkołami oraz wieloma ośrodkami metodycznymi w całym kraju. Mówię tu m.in. o wykładach, seminariach, szkoleniach dla nauczycieli i uczniów. Ważnym osiągnięciem jest tu również uczestnictwo w pracach Okręgowej Olimpiady Literatury i Języka Polskiego

Jako pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Opolskiego Kandydatka do tytułu od początku swej aktywności zawodowej (od stanowiska asystenta po stanowisko profesora uczelni) prowadziła zajęcia dydaktyczne we wszystkich formach nauczania akademickiego (ćwiczenia, warsztaty, seminaria, wykłady) oraz na wszelkich typach studiów. Zakres wykładanych przedmiotów obejmuje obecnie przede wszystkim problematykę szkolnej i akademickiej lingwistyki oraz dydaktyki języka. Pod kierunkiem Kandydatki powstało 15 prac licencjackich i 47 magisterskich. Opracowała Ona również programy ECTS nowych kierunków studiów, uruchamianych w Instytucie oraz kierowała studiami podyplomowymi dla absolwentów kierunków humanistycznych.

Jednym z wymogów wystąpienia o tytuł naukowy są osiągnięcia w zakresie promocji młodej kadry naukowej. Dr hab. Jolanta Nocoń była promotorem w jednym przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia doktora, zaś w 3. kolejnych otwartych przewodach doktorskich została Ona powołana na funkcję promotora. Ponadto sprawuje funkcję opiekuna nad 3. dalszymi doktorantami. Warta podkreślenia jest spora aktywność Kandydatki w postępowaniach awansowych (w recenzowaniu prac doktorskich i habilitacyjnych oraz udział w komisjach). Aż 11 razy opolska Badaczka była recenzentką prac habilitacyjnych, a 5 razy opiniowała dysertacje doktorskie. Dobitnie świadczy to o Jej ogromnym (godnym profesora) autorytecie naukowym i pozycji w środowisku polonistów oraz docenieniu tego faktu przez odpowiednie gremia powołujące.

Dr hab. Jolanta Nocoń, jako również doświadczona nauczycielka, doskonale wie, jak ważna jest popularyzacja nauki. Stąd liczne Jej dokonanie w tym zakresie. Aktywnie przekazuje Ona wiedzę o współczesnym języku polskim oraz dydaktyce kształcenia językowego na licznych konferencjach szkoleniowych, sympozjach, wykładach otwartych, spotkaniach, otwartych forach, konkursach językowych oraz warsztatach, prowadzonych zarówno dla nauczycieli, jak i dla uczniów.

Działalność organizacyjna i ekspercka Kandydatki

Godne najwyższej oceny są również działania na polu organizacyjnym podejmowane przez dr hab. Jolantę Nocoń. W tym zakresie jej aktywność jest także ponadprzeciętna. Już w 1999 roku została Ona powołana do Zespołu Dydaktycznego Rady Języka Polskiego PAN w Warszawie. Była członkinią Zespołu Ekspertów Polonistycznych w Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i jako ekspert CKE prowadziła m.in. warsztaty dla trenerów szkoleń w zakresie oceniania maturalnych prac organizacyjnych. Powołana została także na eksperta Instytutu Badań Edukacyjnych w Warszawie. Recenzowała m.in. materiały i raporty z badań, prowadzonych przez tę instytucję. W 2011 roku na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej opracowała wraz z zespołem kryteria oceny podręczników szkolnych w aspekcie językowo-stylowym. Jako ekspert współpracowała również z Wydawnictwami Szkolnymi i Pedagogicznymi, przygotowując opinię na temat badania umiejętności z zakresu edukacji polonistycznej w klasie III szkoły podstawowej. Nie można wreszcie nie wspomnieć o licznych recenzjach wydawniczych monografii oraz artykułów publikowanych w czasopiśmie akademickich. Liczba zespołów eksperckich, których członkinią jest Kandydatka robi wrażenie. Warto je wymienić: Zespół Dydaktyczny Rady Języka Polskiego PAN, Komisja PAU do Opiniowania Podręczników Szkolnych, Komitet Okręgowy Olimpiady Literatury i Języka Polskiego, Komisja Językoznawstwa PAN oddział w Katowicach, Komisja Rozwoju i Zaburzeń Mowy Komitetu Językoznawstwa PAN w Warszawie, czy wspomniane już Centralna Komisja Egzaminacyjna oraz Instytut Badań Edukacyjnych.

W swej pracy akademickiej dr hab. Jolanta Nocoń również pełniła i nadal pełni liczne ważne i odpowiedzialne funkcje w Uniwersytecie Opolskim. Oprócz członkostwa w komisjach dyscyplinarnych ds. studentów i doktorantów, najważniejszą było sprawowanie w latach 1996-2002 i 2009-2012 funkcji wicedyrektora Instytutu Filologii Polskiej, a od 2016 roku dyrektora Instytutu Polonistyki i Kulturoznawstwa. Ponadto od 2002 roku opolska Badaczka jest kierownikiem Zakładu Dydaktyki Języka i Literatury Polskiej (obecnie Zakład Polonistyki Stosowanej).

Za swe zaangażowanie dr hab. Jolanta Nocoń była też wielokrotnie nagradzana. Obok licznych nagród Rektora Uniwersytetu Opolskiego i nagrody *Quality* za podnoszenie jakości kształcenia trzeba wymienić Medal Srebrny za Długoletnią Służbę oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Konkluzja

Dr hab. Jolanta Nocoń w swych publikacjach naukowych podejmuje najistotniejsze i najbardziej aktualne problemy badawcze, stojące w centrum współczesnej edukacji polonistycznej. Są to prace twórcze, oryginalne, poznawczo bardzo wartościowe, metodologicznie bezbłędne, znane w polonistycznych kręgach akademickich i często cytowane przez specjalistów. Ich wartość dla nauki znacznie przekracza wymagania habilitacyjne. Kandydatka posiada również poważne osiągnięcia dydaktyczne, w tym w kształceniu kadry naukowej. **Działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną dr hab. Jolanty Nocoń oceniam zatem bardzo wysoko.** Kandydatka do tytułu profesora reprezentuje w pełni ukształtowaną osobowość dojrzałego naukowca. W tym kontekście, **ubieganie się o tytuł naukowy profesora nauk humanistycznych uznaję za całkowicie uzasadnione i z pełnym przekonaniem popieram wnioszek.** Taką też opinię kieruję do Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego, a następnie do Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów Naukowych.

Kraków, 23 kwietnia 2019 roku

Bogusław Skowronek